

[Christmas Møller.]

man ved ogsaa, at det blev afvist fra vor Side, og at Retstilstanden derfor fortsat bliver som den gældende.

Dernæst vil jeg som min næstsidste Bemærkning sige, hvad jeg ogsaa har sagt tidligere, at jo mere man taler om dette Forslag og jo mere man gennemgaar det, jo bedre synes man det er, og jeg tror, man ved den Ordning paa en meget mere levende Maade vil kunne faa alle Rigsdagsmedlemmerne med i Arbejdet. Og det synes mig helt meningsløst, at Modstanden i ganske særlig Grad skal komme fra Medlemmer af det andet høje Ting, naar man ser, hvorledes Stillingen har været arbejdsmæssigt, ikke blot under den nuværende højtærede Statsministers Regering, men ogsaa — det maa erkendes — under Ministerierne Madsen-Mygdal og Neergaard, hvor de to ærede Medlemmer, der har talt for Venstre, jo havde et afgørende Ord at sige med Hensyn til, hvorledes Stoffet blev fordelt mellem de to Ting, hvorledes Finansloven blev behandlet o. s. v. Saa vil man kunne gaa hen og slaa efter i Rigsdagstidenden og se, at der var saamænd ikke stor Forskel, Spørgsmaalene blev næsten altid lagt til Afgørelse i Folketinget. Og man vil kunne slaa efter og se, om man gav Landstinget længere Tid til Behandling af Finansloven, end det har haft i de sidste 10 Aar. Ved den Ordning, som her gennemføres, vil man paa en langt mere effektiv Maade kunne tage samtlige de 210 Medlemmer i Anvendelse ud over det overordentlig værdifulde Arbejde, som alle Rigsdagens Medlemmer naturligvis udfører i den for deres Parti ved Partimøderne.

Og til Slut følgende: Man siger, at der ikke er noget nyt i dette Forslag, at det alt sammen er gammelt. Og derved vil man skabe en Følelse af, at det, vi bevæger os i, vi, der vil gennemføre dette, er en Fortid, at vi slet ikke lytter til de nye Tanker. Jeg tror ikke, det skal lykkes at give et saadant Indtryk. Kampen mellem Folkestyret og Diktaturet, Kampen mellem den Opfattelse, at den almindelige Valgret skal raade, og den, at den skal være indskrænket, den Kamp har ikke blot været i vor Levetid, den har været i Aarhundreder. Men det, man nu efter min Opfattelse gør ved Gennemførelsen af den nye Forfatning og hele den Maade, paa hvilken Frihedsparagrafferne i den er anbragt, er, at i en Tid, hvor der fra saa mange Sider letsindigt leges med Ilden, søger den danske Rigsdag, i hvert Fald et stort Flertal af den, at give et klart og et stærkt Udtryk for, hvorledes dette

Flertal, og jeg tror et overvældende Flertal i det danske Folk, ønsker, der skal leves her i Landet, leves paa Frihedens Grund under Ansvar med lige Ret for alle.

A. M. Hansen: Jeg kan fatte mig i stor Korthed, jeg har kun ganske faa Bemærkninger at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Krag holdt i Aftes en morsom Tale; med humorfyldt Sind fremførte han Venstres forfærdelige Forslag og dækkede med nænsom Haand over de forskellige Fejl. Mindretallets Vægt, Højesterets Overhøjhed over Rigsdagen og alle de andre Mindretalssikringer blev i det ærede Medlem Hr. Krags Fremstilling til smaa bitte Fejl. Det hele var ikke saa farligt, det var ikke noget, der vilde blive brugt, det Mindretal, som det ærede Medlem Hr. Krag tænkte sig, vilde være saa skikkeligt — i Modsætning til det forfærdelige Flertal, han saa for sig.

Men det morsomme i Talen kom hen mod Slutningen. Da vi havde faaet at vide, hvor smaa disse Fejl var, var det ærede Medlem Hr. Krag helt parat til at bytte dette Forslag væk for et nyt Forlig, bytte det væk for et Tokammersystem, nærmest i Lighed med det, vi har, idet dog det ærede Medlem Hr. Krag vilde have bortfjernet Pletterne. Mere Kærlighed var der altsaa ikke hos det ærede Medlem til Venstres Forslag.

Om dette Venstres Forslag vil jeg gerne sige, at det eneste tilløkkende, der er ved det for Partiet Venstre, er, naar Sandheden skal siges, Bevidstheden om, at det ikke bliver til Lov. Hvis Venstre havde gjort sig den Forestilling, at dette Etkammersystem, som slet intet Etkammersystem er, kunde blive til Lov, vilde de ikke have haft Mod til at fremsætte Forslaget om det. Nej, dette Forslags vigtigste Opgave er efter min Mening af taktisk Karakter. Naar denne Forhandling er forbi og Flertallets Grundlovsforslag er vedtaget i dette Ting, saa har dette Forslag ogsaa løst sin Opgave — det var jo det eneste, der kunde holde Partiet Venstre sammen. (Krag: Er De nu vis vis paa det?). Ja, ellers vilde jeg ikke sige det, ærede Medlem. (Krag: Det er meget beklageligt!).

Medens det ærede Medlem Hr. Krag altsaa, som jeg sagde, holdt en sprudlende morsom Tale i Aftes, manede det ærede Medlem Hr. Brorsen i Dag til Alvor. Det var Alvor, og Forslaget var et alvorligt Forslag.

Det ærede Medlem gav en Fremstilling af, hvad der var foregaaet i Udvalget, og